

Rozhovor s Aldo Montanem

Sportovní šermíř a olympionik, dvojnásobný držitel titulu mistra světa, pětinasobný mistr Evropy a devítinasobný mistr Itálie. Uznávaný propagátor atletiky, který často vystupuje v televizi a právě se připravuje na další olympijské hry.

Znamení zvěrokruhu: štír

Místo narození a bydliště: narozen roku 1978 v Livornu, žije v Římě

Věk: 38 let

Členství v DAN od roku 2017

24. května roku 2013 se mezi Calafurií a Quercianellou v oblasti Livorno účastnil Aldo Montano v rámci iniciativy SNSI (Scuba and Nitrox Safety International) spolu s dalšími dvěma sty potápěči a sportovními celebritami čištění mořského dna.

Aldo, jak dopadlo čištění mořského dna? A kdy vlastně celá tato akce začala?

Začalo to v roce 2010, když mě moje sestřenice Františka, která trénuje SNSI instruktory (certifikát Scuba Nitrox Safety International - mezinárodní certifikát pro bezpečné potápění s dýchacími směsmi Nitrox), v podstatě donutila, abych se s ní šel potápět. Když byla v Římě, vzala mě do bazénu a tím se to stalo.

Samozřejmě jsem byl velice zvědavý, do té doby jsem se potápěl maximálně se zadržným dechem a fascinovala mě možnost překonat hranice, které nám jako pozemským savcům příroda určila. Dýchání pod hladinou je sen podobný tomu, kdy sníme o létání a pocit, který jsem zažil při dýchání pod vodou, mě okamžitě uchvátil. Dnes pouze lituji, že nemohu pod vodou strávit více času, ale jako sportovní atlet mám důležité povinnosti v rámci velice intenzivního tréninkového programu.

Montanové ale mají moře v krvi...

Je to tak, dlouhá léta totiž vlastníme loděnici. Již od roku 1890 jsme stavěli a opravovali čluny, lodě a motorové čluny v přístavu v Livornu. Naše rodina je už tradičně spojena s vodou.

Jaká je tvoje nejstarší a nejsilnější vzpomínka na moře?

Celá moje generace byla ovlivněna filmem Čelisti a jeho pokračováními. Od doby co jsem viděl jeden z těchto snímků, nedokázal jsem si představit, že bych měl plavat dále od břehu, nebo snad někam, kde není vidět na dno. A takových míst je v Livornu spousta, už malý kousek od břehu se ocitnete na veliké hloubce. Otec však na náš strach nebral ohledy. Vždy nás vzal daleko od pobřeží a hodil nás do vody. Stále jsem si představoval tu příšeru, jak se vynořuje ze sluje s doširoka rozevřenou tlamou plnou zubů. Nakonec jsem však díky vytrvalosti svého otce tento strach překonal a brzy jsem si moře zamiloval, stejně jako výlety za sporty s ním spojené, jako je surfování a windsurfing. A nakonec přišlo potápění.

Podporoval jsi kampaň za bezpečnost na silnicích. Co si myslíš o bezpečnosti na moři? Co by se mělo v této oblasti podniknout?

Nejsem nějakým odborníkem, abych se k tomu mohl kompetentně vyjadřovat, ale napadá mě jeden příklad: zatímco všichni znají dopravní značky a doprava na zemi je jasně řízena, na moři je jen širá vodní hladina bez jakéhokoliv značení. Musíte mít ponětí o tom, jak se na vodě chovat a být dobře připraveni. Nicméně stále se najdou lidé, kteří jsou přesvědčení, že na tak velkém otevřeném prostoru nelze mít nehodu. Někteří se dostanou na moře jednou za rok na malých člunech, které si pronajmou i bez licence, další sice mají licenci ke kormidlování lodě, ale v podstatě nevědí, co to znamená být na moři. Setkáváme se s nimi především v letních měsících, kdy na vodě často dochází doslova k chaotickým situacím. Přesto jsem toho názoru, že prosté omezení provozu nepřinese nikomu nic dobrého, ať už se jedná o zákazníky, nebo o zprostředkovatele mořských výletů.

Kdy jsi pod vodou pocítil strach?

Když jsem byl v Itálii na Le Formiche v Grossetu, ztratil jsem najednou v blízkosti útesové stěny orientaci. Nebyl jsem schopen rozlišit, kde je dole a kde nahoře a svislá stěna útesu mi připadala zároveň jako podlaha i jako strop. Tehdy jsem chytil Františku, která je něco jako moje potápěčská máma, za ruku a hned se mi ulevilo. Pochopil jsem, že při potápění, stejně jako na dráze profesionálního sportovce, je vždy

nej důležitější důvěra. Je třeba vědět, na koho se může člověk spolehnout, kdo má zkušenosti a je skutečně kompetentní. Jenom tak se mohou kritické okamžiky nakonec proměnit v úsměvné vzpomínky.

A co tě pod vodou okouzilo?

Když jsem viděl na Maledivách opravdovou rybičku Nemo! Je úžasné vidět ji v jejím přirozeném prostředí po tom, co se na nás odevšad chrlí komiksové obrázky a plyšová zvířátka. Byla schovaná ve své sasance a díky potápěčskému vybavení jsem se mohl zastavit a pozorovat ji. Kdybych tam byl jenom se šnorchem, asi stěží bych ji zahlédl, protože sasanky, ve kterých tyto rybky žijí, jsou obvykle usazené na útesech dále od hladiny.

Jaký je běžný den mistra světa, který se připravuje na Olympiádu?

To záleží hlavně na věku! Nicméně všichni začínáme trénink rozcvíčkou atd., potom přijde odborník, který mě pozoruje a pomáhá mi s technikou a sparringpartner, s kterým jdu do skutečného souboje... těmito činnostmi strávím často celý den.

Měl jsi nějaký dětský sen spojený s potápěním?

Potápět se blízko žraloka, kterého jsem viděl ve filmech – velkého bílého žraloka. Setkání se žralokem tygřím, nebo s velkým bílým žralokem mě láká možná proto, abych ze sebe mohl nadobro setřást ten zakořeněný strach z dětství, nebo proto, že mě fascinuje možnost dostat se dostatečně blízko, abych mohl lépe poznat tyto nebezpečné predátory. Víím, že lidé nejsou běžnou součástí jejich jídelníčku, ale vnímal jsem je dlouho z perspektivy surfaře a mých surfařských přátel z celého světa, kteří mi vyprávěli o těžkých ranách a útocích žraloků. Tato zranění však bývají způsobena chybným chováním lidí. Zatím jsem se setkal pouze se žraloky obrovskými, kteří kromě toho, že jsou hodně velcí, jsou také pěkně baculatí a mají podivnou puntíkatou kůži. I tihle žraloci jsou nádherní, nicméně žralok, o kterém hovořím, například velký bílý žralok, to je prostě něco jiného; připomíná mi to plnokrevné koně, kteří nás ohromují blýskáním svalů pod kůží.

A nakonec nám prozrad' místo kde se nejraději potápíš.

To je těžká otázka! Stále se nemůžu rozhodnout mezi dvěma oblastmi. Samozřejmě je mi blízké Středomoří, ale také se rád potápím v tropických mořích. Jsou to dva zcela odlišné zážitky. Když se potápíte v Indickém oceánu, díváte se na snové barvy skrze průzračné vody. Je to jako v dokumentárních filmech... Když se naproti tomu potápíte ve Středomoří, máte světla o něco méně a barvy jsou méně výrazné. Na druhé straně se jedná o oblast, kam prostě patřím a která poznamenala moje dětství a kulturu. Nechtějte po mně, abych měl volit mezi těmito dvěma!

Chronologický seznam ocenění

2004 - Zlatá medaile na olympijských hrách (Atény)

2005 - Zlatá medaile na mistrovství Evropy (Zalaegerszeg, Maďarsko)

2011 - Zlatá medaile v Katánii (soutěž jednotlivců, mistrovství světa)

2009 - Zlatá medaile v Plovdivu (mistrovství Evropy)

2010 - Zlatá medaile v Lipsku (mistrovství Evropy)

2011 - Zlatá medaile v Sheffieldu (mistrovství Evropy)

2013 - Zlatá medaile v Záhřebu (mistrovství Evropy)

2015 - Zlatá medaile v Moskvě (skupinová soutěž, mistrovství světa)

Navštivte stránky Aldo Montana:

- <http://www.aldomontano.it/>
- <https://www.instagram.com/aldomontano/?hl=en>
- <https://www.facebook.com/aldomontanoofficial/>